

REGULAMENTUL (CE) NR. 1001/2007 AL COMISIEI

din 29 august 2007

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 800/1999 și a Regulamentului (CE) nr. 2090/2002 în ceea ce privește controalele efectuate în cadrul sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1784/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor ⁽¹⁾, în special articolul 18, precum și dispozițiile corespunzătoare ale altor regulamente privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor agricole,având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 386/90 al Consiliului din 12 februarie 1990 privind controlul la exportul de produse agricole care beneficiază de restituiri sau de alte sume ⁽²⁾, în special articolul 6,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 800/1999 al Comisiei din 15 aprilie 1999 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole ⁽³⁾ prevede, în special, obligația prezentării anumitor documente justificative care să confirme că produsele pentru care se solicită restituiri la export au fost efectiv importate în aceeași stare într-o anumită țară terță, în cazul în care se aplică o restituire diferențiată pentru respectiva țară terță. Procedurile cu privire la o astfel de dovadă ar trebui simplificate, protejând totodată interesele financiare ale Comunității. Comisia și statele membre ar trebui să monitorizeze utilizarea procedurilor simplificate și să ia măsurile adecvate în situații de abuz.
- (2) În practică, țările terțe pentru care restituirile la export pentru un anumit produs sunt diferențiate, fiind mai mici decât valoarea medie sau egale cu zero, se situează în general în apropierea Comunității, în timp ce, în cazul țărilor situate mai departe de Comunitate, nivelurile restituirilor tind să fie stabilite la un nivel identic mai ridicat. În numeroase situații, exportatorii întâmpină dificultăți în obținerea dovezii de import în respectivele țări mai îndepărtate.
- (3) Țările pentru care s-au stabilit niveluri identice mai ridicate de restituire pot fi considerate „zonă de restituire

îndepărtată” pentru produsul în cauză. Cu toate acestea, din respectiva zonă ar trebui excluse țările îndepărtate pentru care partea diferențiată a restituirii este mai mică decât media sau egală cu zero. De asemenea, din respectiva zonă ar trebui excluse toate țările pentru care există un risc real de deturnare a fluxului comercial sau toate țările pentru ale căror sectoare există un risc real de deturnare a fluxului comercial.

- (4) Atunci când se eliberează o declarație de export pentru o țară dintr-o zonă de restituire îndepărtată, iar exportul se realizează prin transportul maritim al containerelor, combinația dintre gestionarea comercială a containerelor, documentele de transport și modalitatea de transport relativ rigidă constituie o garanție rezonabilă a faptului că produsele au fost importate în țara terță în cauză. În această situație, dovada faptului că produsele au fost transportate și descărcate într-o țară din zona de restituire îndepărtată ar putea consta în combinarea unui document de transport în portul din țara de destinație sau în portul care deservește o țară fără ieșire la mare drept destinație și o declarație de descărcare.
- (5) În cazul în care un sistem informatizat de localizare și urmărire al unui transportator de containere îndeplinește standardele organizatorice de securitate prevăzute în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 în ceea ce privește autorizarea agențiilor de plăți și a altor entități, precum și lichidarea conturilor FEAGA și FEADR ⁽⁴⁾ și oferă informații echivalente celor cuprinse în documentele de transport, statele membre pot decide să utilizeze respectivele informații ca dovadă a transportului către țara de destinație, în locul documentelor pe hârtie.
- (6) Articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 800/1999 prevede scutiri limitate la 2 400 EUR și 12 000 EUR la componentele variabile ale restituirii, pentru destinațiile învecinate sau pentru cele îndepărtate. Se consideră a fi utilă prevederea unei noi scutiri pentru transportul maritim în containere către zonele de restituire îndepărtate, sub rezerva prezentării unui document de transport și a uneia dintre declarațiile de descărcare menționate la articolul 16 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c). O astfel de scutire poate fi acordată numai în cazul în care se furnizează informații cu privire la descărcarea în portul situat în zona de restituire îndepărtată. Pentru a asigura fiabilitatea dovezii produse în temeiul unor astfel de scutiri, acestea ar trebui acordate sub forma unor autorizații revocabile.

⁽¹⁾ JO L 270, 21.10.2003, p. 78. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 735/2007 (JO L 169, 29.6.2007, p. 6).

⁽²⁾ JO L 42, 16.2.1990, p. 6. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 163/94 (JO L 24, 29.1.1994, p. 2).

⁽³⁾ JO L 102, 17.4.1999, p. 11. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1913/2006 (JO L 365, 21.12.2006, p. 52).

⁽⁴⁾ JO L 171, 23.6.2006, p. 90.

- (7) Pentru a reduce riscul de substituție, toate mijloacele de transport sau toate pachetele ar trebui sigilate, mai puțin în cazuri excepționale în care produsele pot fi identificate prin alte mijloace, în conformitate cu articolele 340a și 357 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar⁽¹⁾. Această cerință a fost prevăzută la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 2090/2002 al Comisiei din 26 noiembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 386/90 al Consiliului privind controlul la export pentru produsele agricole care beneficiază de o restituire⁽²⁾. Ținând seama de faptul că face parte din formalitățile aferente declarației de export și are un caracter general, respectiva cerință ar trebui eliminată din Regulamentul (CE) nr. 2090/2002, iar în Regulamentul (CE) nr. 800/1999 ar trebui inclusă o dispoziție similară.
- (8) Biroul vamal de ieșire are nevoie de informațiile din documentul de control T5 pentru a stabili dacă produsele prezentate pot face obiectul unui control de substituție în condițiile prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2090/2002. Ținând seama de faptul că documentele de control T5 pot fi utilizate, de asemenea, pentru produse care nu pot face obiectul unor controale de substituție, la rubrica 107 din documentul de control T5 ar trebui să se menționeze dacă produsele sunt exportate cu drept de restituire.
- (9) Regulamentele (CE) nr. 800/1999 și (CE) nr. 2090/2002 ar trebui modificate în consecință.
- (10) Dispozițiile prezentului regulament cu privire la dovada sosirii la destinație ar trebui să se aplice în ceea ce privește cererile de restituire depuse de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Ținând seama de faptul că prezentul regulament urmărește să simplifice gestionarea sistemului atât pentru operatori, cât și pentru statele membre, acesta ar trebui să se poată aplica, de asemenea, la cererea exportatorului, în ceea ce privește cererile de restituire depuse înainte de data menționată anterior, cu condiția ca termenul limită de depunere a dovezilor să nu fi expirat.
- (11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetelor de gestionare competente,

(1) JO L 253, 11.10.1993, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 214/2007 (JO L 62, 1.3.2007, p. 6).

(2) JO L 322, 27.11.2002, p. 4. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1847/2006 (JO L 355, 15.12.2006, p. 21).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 800/1999 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1) se adaugă următoarele litere:

„(p) «zonă de restituire îndepărtată» reprezintă toate destinațiile pentru care aceeași parte diferențiată și diferită de zero a restituirii se aplică unui anumit produs, cu excepția destinațiilor excluse pentru respectivul produs, prevăzute în anexa XI;

(q) «țară fără ieșire la mare» reprezintă o țară terță care nu are propriul port maritim și care este deservită de portul maritim al unei alte țări terțe.”

2. La articolul 5 se adaugă următorul alineat:

„(8) Produsele pentru care se solicită restituiri la export sunt sigilate de către sau sub controlul biroului vamal de export. Articolul 340a și articolul 357 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se aplică *mutatis mutandis*.”

3. La articolul 8 se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care se solicită restituiri, rubrica 107 cuprinde una dintre mențiunile prevăzute în anexa XII.”

4. La articolul 15, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export, produsele:

(a) sunt importate în aceeași stare în țara terță sau într-una dintre țările terțe pentru care se aplică restituirea; sau

(b) sunt descărcate în aceeași stare într-o zonă de restituire îndepărtată pentru care se aplică restituirea în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2).

Cu toate acestea, se poate acorda o prelungire a acestui termen limită în conformitate cu articolul 49.”

5. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Dovada finalizării formalităților vamale pentru import este furnizată, la alegerea exportatorului, sub forma unuia dintre următoarele documente:

(a) documentul vamal, o copie sau o fotocopie a acestuia sau o copie imprimată a unor informații echivalente înregistrate pe suport electronic de către autoritatea vamală competentă; această copie, fotocopie sau copie imprimată trebuie să fie autentificată ca fiind conformă cu originalul de către unul dintre următoarele organisme:

(i) instituția care a andosat documentul original sau care a înregistrat pe suport electronic informațiile echivalente;

(ii) o agenție oficială din țara terță în cauză;

(iii) o agenție oficială a unui stat membru din țara terță în cauză;

(iv) agenția care răspunde de achitarea restituirii;

(b) un certificat de descărcare și import întocmit de o agenție internațională de supraveghere și control desemnată (denumită în continuare «AS») în conformitate cu normele stabilite în anexa VI capitolul III, utilizând modelul prevăzut în anexa VII; data și numărul documentului vamal de import trebuie să fie trecute pe certificatul în cauză.

La cererea exportatorului, o agenție de plată poate renunța la cerința de autentificare prevăzută la primul paragraf litera (a) în cazul în care poate verifica dacă au fost îndeplinite formalitățile vamale de import accesând informațiile înregistrate pe suport electronic deținute de autoritățile competente ale țării terțe sau în numele acestora.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În toate situațiile, exportatorii trebuie să prezinte o copie sau o fotocopie a documentelor de transport, care să se refere la transportul produselor pentru care a fost depusă declarația de export.

La cererea exportatorului, în cazul transportului maritim al containerelor, un stat membru poate accepta informații echivalente celor cuprinse în documentele de transport în cazul în care sunt generate de un sistem informatic gestionat de o parte terță responsabilă cu transportul containerelor la locul de destinație, cu

condiția ca respectiva parte terță să fie specializată în astfel de operațiuni, iar statul membru să fi confirmat că securitatea sistemului informatic îndeplinește criteriile stabilite într-o versiune aplicabilă perioadei în cauză a unuia dintre standardele recunoscute pe plan internațional, prevăzute la punctul 3 litera B din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei (*).

(*) JO L 171, 23.6.2006, p. 90.”

6. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

(1) Statele membre pot scuti exportatorii de la prezentarea dovezilor prevăzute la articolul 16, cu excepția documentului de transport sau a echivalentului său electronic menționat la articolul 16 alineatul (3), în ceea ce privește o declarație de export care conferă dreptul la o restituire, în cazul în care:

(a) partea diferențiată a restituirii nu depășește:

(i) 2 400 EUR, în cazul în care țara terță sau teritoriul de destinație apare în anexa IV;

(ii) 12 000 EUR, în cazul în care țara terță sau teritoriul de destinație nu apare în anexa IV; sau

(b) portul de destinație este situat în zona de restituire îndepărtată pentru produsul în cauză.

(2) Scutirea prevăzută la alineatul (1) litera (b) se aplică numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) produsele sunt transportate în containere, iar transportul containerelor către portul de descărcare se realizează pe cale maritimă;

(b) documentul de transport menționează ca destinație țara indicată în declarația de export sau un port utilizat în mod curent pentru descărcarea produselor destinate unei țări fără ieșire la mare care este, totodată, țara de destinație menționată în declarația de export;

(c) dovada de descărcare se face în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c).

La cererea exportatorului, în cazul transportului maritim al containerelor, un stat membru poate accepta ca dovada descărcării menționate la primul paragraf litera (c) să fie făcută prin prezentarea unor informații echivalente celor cuprinse în documentul de descărcare, în cazul în care sunt generate de un sistem informatic gestionat de o parte terță responsabilă cu transportul containerelor și descărcarea acestora la locul de destinație, cu condiția ca respectiva parte terță să fie specializată în astfel de operațiuni, iar statul membru să fi confirmat că securitatea sistemului informatic îndeplinește criteriile stabilite într-o versiune aplicabilă perioadei în cauză a unuia dintre standardele recunoscute pe plan internațional, prevăzute la punctul 3 litera B din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 885/2006.

Dovada descărcării poate fi prezentată în conformitate cu dispozițiile primului paragraf litera (c) sau cu cele ale paragrafului al doilea fără ca exportatorul să trebuiască să demonstreze că a parcurs toate etapele necesare pentru obținerea documentului menționat la articolul 16 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c).

(3) Eligibilitatea pentru scutirile menționate la alineatul (1) litera (a) este automată, cu excepția cazului în care se aplică alineatul (4).

Eligibilitatea pentru scutirea menționată la alineatul (1) litera (b) se acordă pe o perioadă de trei ani, printr-o autorizație scrisă eliberată înainte de export, la solicitarea exportatorului. Exportatorii care utilizează respectivele autorizații menționează numărul autorizației în cererea de plată.

(4) În cazul în care statul membru consideră că produsele pentru care exportatorul solicită o scutire în temeiul prezentului articol au fost exportate către o altă țară decât cea menționată în declarația de export sau, după caz, către o țară din afara zonei de restituire îndepărtate relevante pentru care s-a stabilit restituirea, sau în cazul în care exportatorul a divizat în mod artificial o operațiune de export cu scopul de a beneficia de o scutire, statul membru retrage de îndată dreptul de eligibilitate al exportatorului în cauză pentru orice scutire prevăzută la prezentul articol.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 august 2007.

Exportatorul în cauză nu mai este eligibil pentru nicio altă scutire în temeiul prezentului articol pe o perioadă de doi ani de la data retragerii dreptului.

În cazul retragerii, dreptul de eligibilitate pentru restituiri la export pentru produsele în cauză încetează să mai existe, iar restituirile sunt rambursate, cu excepția cazului în care exportatorul poate furniza dovada prevăzută la articolul 16 pentru produsele în cauză.

În afară de aceasta, dreptul de eligibilitate pentru restituiri la export încetează să mai existe pentru produsele care fac obiectul oricărei declarații de export realizate după data îndeplinirii acțiunii care a condus la retragerea dreptului de eligibilitate, iar restituirile sunt rambursate, cu excepția cazului în care exportatorul poate furniza dovada prevăzută la articolul 16 pentru produsele în cauză.”

7. Titlul anexei IV se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA IV

Lista țărilor terțe și a teritoriilor menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii)”

8. Textul anexei la prezentul regulament se adaugă ca anexele XI și XII.

Articolul 2

Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 2090/2002 se elimină.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

La cererea exportatorului, articolul 1 punctele 1, 4, 5 și 6 se pot aplica în ceea ce privește cererile de restituire depuse înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament, cu condiția ca termenul limită stabilit la articolul 49 alineatul (2) sau, după caz, alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 800/1999 să nu fi expirat.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei

ANEXĂ

„ANEXA XI

Produse și destinații excluse din zona de restituire îndepărtată

SECTORUL PRODUSELOR – DESTINAȚII EXCLUSE

Zahăr (*)

Zahăr sau produse din sectorul zahărului din codurile NC 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 60, 1702 90 71, 1702 90 99, 2106 90 30, 2106 90 59 — Maroc, Algeria, Turcia, Siria, Liban

Cereale (*)

NC 1001 — Federația Rusă, Moldova, Ucraina, Croația, Bosnia și Herțegovina, Albania, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Turcia, Siria, Liban, Israel, Egipt, Libia, Tunisia, Algeria, Maroc, Ceuta, Melilla.

NC 1003 — Toate destinațiile

NC 1004 — Islanda, Federația Rusă

Orez (*)

NC 1006 — Toate destinațiile

Lapte și produse lactate (*)

Toate produsele — Maroc, Algeria

Lapte și produse lactate din codurile NC 0401 30, 0402 21, 0402 29, 0402 91, 0402 99, 0403 90, 0404 90, 0405 10, 0405 20, 0405 90 — Canada, Mexic, Turcia, Siria, Liban

0406 — Siria, Liban, Mexic

Carne de vită și mânzat

Toate produsele — Toate destinațiile

Vin

Toate produsele — Zona 3 și zona 4 din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 883/2001, Maroc, Algeria

Păsări de curte

Carne de pasăre — Toate destinațiile

Pui de o zi din codul NC 0105 11 — SUA, Canada, Mexic

Ouă (*)

Ouă în coajă din codul 0407 00 30 9000 din nomenclatura restituirilor la export (NRE) Japonia, Rusia, China, Taiwan.

Ouă destinate incubăției din nomenclatura restituirilor la export (NRE) 0407 00 11 9000; 0407 00 19 9000 — SUA, Canada, Mexic

(*) Altele decât cele sub forma produselor care nu sunt incluse în anexa I și care conțin produsul în cauză mai puțin de 90 % în greutate.

ANEXA XII

Intrări prevăzute la articolul 8

- în limba bulgară: Регламент (EO) № 800/1999
 - în limba spaniolă: Reglamento (CE) n° 800/1999
 - în limba cehă: Nařízení (ES) č. 800/1999
 - în limba daneză: Forordning (EF) nr. 800/1999
 - în limba germană: Verordnung (EG) Nr. 800/1999
 - în limba estonă: Määrus (EÜ) nr 800/1999
 - în limba greacă: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999
 - în limba engleză: Regulation (EC) No 800/1999
 - în limba franceză: Règlement (CE) n° 800/1999
 - în limba italiană: Regolamento (CE) n. 800/1999
 - în limba letonă: Regula (EK) Nr. 800/1999
 - în limba lituaniană: Reglamentas (EB) Nr. 800/1999
 - în limba maghiară: 800/1999/EK rendelet
 - în limba malteză: Regolament (KE) Nru 800/1999
 - în limba olandeză: Verordening (EG) nr. 800/1999
 - în limba polonă: Rozporządzenie (WE) nr 800/1999
 - în limba portugheză: Regulamento (CE) n.º 800/1999
 - în limba română: Regulamentul (CE) nr. 800/1999
 - în limba slovacă: Nariadenie (ES) č. 800/1999
 - în limba slovenă: Uredba (ES) št. 800/1999
 - în limba finlandeză: Asetus (EY) N:o 800/1999
 - în limba suedeză: Förordning (EG) nr 800/1999”
-